

30076 LLEI 29/1991, de 16 de desembre, d'adequació de determinats conceptes impositius a les directives i els reglaments de les Comunitats Europees. («BOE» 301, de 17-12-1991.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Tractat d'adhesió d'Espanya a les Comunitats Europees obliga a adaptar la nostra legislació fiscal a les normes comunitàries i a les modificacions que es produeixen en el temps.

Per això, aquesta Llei regula un conjunt de matèries el llaç d'unió de les quals és, precisament, la necessitat d'adequar la nostra normativa tributària a les normes d'harmonització emanades de la Comunitat Econòmica Europea.

El títol I té com a finalitat primordial incorporar al nostre ordenament jurídic les normes que conté la Directiva 90/434/CEE del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim fiscal comú aplicable a les fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvis d'accions. A través d'aquests negocis jurídics es realitzen habitualment importants operacions econòmiques de concentració i reestructuració d'empreses; aquí hi ha la seva rellevància fiscal.

Per bé que la norma comunitària únicament versa sobre les operacions que es duguin a terme entre entitats residents en diferents estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, els principis tributaris sobre els quals està construïda també són vàlids per regular les operacions realitzades entre entitats residents en el territori espanyol. Per aquest motiu, s'estableix un règim tributari únic per a les unes i les altres.

Aquest règim tributari respon a un principi bàsic: la neutralitat. La regulació que conté aquesta norma no estimula la realització de les operacions avantdites, però tampoc no les obstaculitza, perquè la seva execució no origina cap càrrega tributària, ni cap altre benefici fiscal que el consistent en l'ajornament d'aquella.

La neutralitat s'aconsegueix a través de dues tècniques tributàries:

a) No-integració en la base imposable de l'impost sobre societats, que grava les entitats transmissores, dels increments i les disminucions de patrimoni corresponents als béns transmesos.

b) Les entitats adquirents han de valorar els elements rebuts, a efectes fiscals, per l'import que tenien abans de la realització de la transmissió.

Tècniques similars s'utilitzen respecte als socis de les entitats transmissores, ja que aquests no estan obligats a integrar a la seva base imposable els increments i les disminucions de patrimoni que es produeixen amb motiu del bescanvi de valors, però els rebuts es valoren, a efectes fiscals, pel valor d'adquisició dels lliurats.

El règim que conté aquesta Llei difereix sensiblement del vigent actualment, que estableix la Llei 76/1980, de 26 de desembre, sobre règim fiscal de les fusions d'empreses, a l'empara de la qual es pot concedir una bonificació de fins al 99 per 100 dels increments de patrimoni manifestats en els processos de fusió i escissió. Per tant, la nova normativa ha de suposar una important economia de recursos fiscals, sense que això faci minvar les operacions de concentració i reestructuració empresarial, que

es poden realitzar sense condicionaments fiscals immediats.

Juntament amb el principi bàsic de neutralitat, que es projecta intensament sobre tot l'entramat normatiu, hem de destacar una altra característica, potser menys aparent, però sens dubte important. Es tracta de la pràctica absència d'intervenció administrativa en les operacions de concentració i reestructuració, cosa que també contrasta fortament amb el règim que estableix la Llei 76/1980, l'aplicació de la qual requeria la substanciació d'un expedient administratiu complicat. Aquesta absència d'intervenció administrativa s'ha d'entendre sense perjudici de la que correspon als òrgans espanyols i comunitaris de defensa de la competència, amb la finalitat d'evitar que mitjançant les operacions esmentades es creïn situacions de domini de mercat que puguin afectar el manteniment d'una competència efectiva en aquest.

El títol II realitza la incorporació a la normativa espanyola de la Directiva 90/435/CEE del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim fiscal comú aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents.

Aquesta Directiva es refereix a les distribucions de beneficis entre societats matrius i filials residents en diferents estats membres de la CEE, sempre que reuneixin diversos requisits, entre els quals hi ha la circumstància que la participació de la societat matriu en la filial sigui, almenys, del 25 per 100.

El principi general que recull aquest títol II, d'acord amb la Directiva comunitària, és que els beneficis distribuïts per la societat filial a la seva societat matriu queden exempts de retenció en origen.

En aplicació d'aquest principi, la societat matriu espanyola que rebí dividends d'una societat filial d'un altre Estat comunitari ha d'integrar, a la base imposable de l'impost sobre societats, els beneficis líquids rebuts i l'impost corresponent a aquests beneficis efectivament pagat per la societat filial i deduir, de la quota íntegra de l'impost sobre societats, les quantitats que ja hagi satisfet la filial amb el límit resultant d'aplicar el tipus de gravamen de l'impost a la part de la base imposable que correspongui a aquests beneficis rebuts.

Així mateix, els beneficis distribuïts per una societat filial espanyola a la seva societat matriu d'un altre Estat comunitari no estan subjectes a retenció.

El títol III de la Llei incorpora una modificació de la normativa de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats que té una doble finalitat: d'una banda, adaptar la regulació de la modalitat d'«operacions societàries» a la normativa comunitària relativa a les concentracions de capital i, de l'altra, modificar el tractament que fa el text refós de certes qüestions i matèries, i recollir el que aconsella l'experiència derivada de la gestió de l'impost durant més de deu anys i les modificacions experimentades per altres conceptes tributaris afins com la imposició sobre el tràfic empresarial i l'impost sobre successions i donacions.

Les modificacions en la modalitat d'operacions societàries, encara que afecten la pràctica totalitat dels articles que el text refós hi dedica, no impliquen un canvi total en la seva regulació, i això com a conseqüència, d'una banda, del fet que la Llei 32/1980, de 21 de juny, ja es va procurar ajustar, en el que era possible en aquell moment, a la regulació comunitària, que conté fonamentalment la Directiva 69/335/CEE, de 17 de juliol de 1969, relativa als impostos indirectes que graven la concentració de capitals i, a més, perquè progressivament s'han fet altres adaptacions, com demostra la Llei 37/1988, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1989, que va establir un tipus únic d'imposició de l'1 per 100.

No obstant això, encara hi havia matèries en les quals, si més no formalment, la regulació de l'impost espanyol diferia de la que establí la normativa comunitària. Aquest és el cas de l'àmbit territorial d'aplicació del tribut, ja que

el criteri comunitari que l'impost només es pot exigir una vegada en tot l'àmbit de la Comunitat no s'adaptava al contingut de l'article 6 del text refós, que exigia el pagament del tribut a totes les societats residents en el territori espanyol, amb independència que l'haguessin satisfet en un altre país de la Comunitat Econòmica Europea.

De la mateixa manera, es modifica l'article 25, relatiu a la fixació de la base imposable de les operacions de constitució i augment de capital de les societats que no limitin la responsabilitat dels socis, i, d'acord amb el criteri comunitari, s'admet la deducció de les obligacions assumides per la societat amb motiu de l'aportació.

Pel que fa a la resta de les modificacions que introdueix el títol III, obeeixen, en general, a la necessitat d'establir una nova regulació de certes figures, per a les quals l'experiència derivada de l'aplicació de l'impost durant més d'un decenni deixava traslluir l'existència de deficiències que n'impedièren la plena efectivitat, com passava, per exemple, en matèria de concessions administratives, cessions de béns a canvi de pensió i comprovació de valors.

Finalment, s'estableix una nova regulació de la competència funcional per a la gestió i liquidació de l'impost, i s'adopta el mateix sistema implantat per la Llei de l'impost sobre successions i donacions.

Així mateix, les modificacions tècniques introduïdes en el text refós de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats exigeixen, per raó d'homogeneïtat, efectuar alguns retocs dels articles 18 i 19 de la Llei de l'impost sobre successions i donacions, cosa que es realitza a través de disposicions addicionals.

El títol IV es refereix a l'impost sobre el valor afegit, atès que, en aquest àmbit, s'han produït algunes modificacions que requereixen l'adaptació oportuna de la nostra legislació.

La plena aplicació al nostre país, des de l'1 de gener de 1990, del Reglament 1999/85/CEE, regulador del règim duaner de perfeccionament actiu, en el qual es preveuen sistemes diferents dels que estableix la legislació anterior i la necessitat de crear un règim fiscal de perfeccionament actiu que també permeti aplicar els beneficis de l'exempció de l'impost sobre el valor afegit a les importacions de mercaderies que no estiguin subjectes a drets aranzelaris, com estableixen les legislacions interiors dels altres estats membres, obliga a introduir les modificacions adequades a la Llei de l'IVA.

Passa el mateix amb les importacions temporals, respecte a les quals la Directiva 85/362/CEE conté les normes aplicables a les importacions temporals de béns diferents dels mitjans de transport, a les quals la nostra normativa no està plenament adaptada.

A partir de l'1 de gener de 1992 entren en vigor els reglaments 2503/88/CEE i 2504/88/CEE relatius a dipòsits duaners i a zones i dipòsits francs, respectivament, que modifiquen substancialment la normativa anterior i obliguen a introduir en la nostra legislació els canvis per a l'harmonització necessària.

La Sentència de 26 de febrer de 1991 del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees obliga Espanya a adoptar les mesures necessàries per reconèixer les persones no subjectes a l'IVA, que importin béns que hagin estat gravats en un altre Estat membre, el dret a deduir, de l'IVA meritat en la importació, la quantia de l'IVA residual incorporat al preu dels béns en el moment de la importació.

Aquesta Sentència també obliga a modificar els preceptes legals que regulen la base imposable de les importacions per donar efectivitat al dret de minorar la quota residual en les importacions esmentades.

Així mateix, la Llei intenta donar solució a determinats problemes d'interpretació dels preceptes que defineixen els sectors diferenciats i la regularització de les quotes suportades per les adquisicions de béns d'inversió efectu-

ades abans de l'inici de l'activitat empresarial, que poden originar distorsions en el funcionament normal de l'impost.

Finalment, la derogació de la Llei 76/1980, de 26 de desembre, que preveu aquesta Llei, determina la necessitat de modificar l'article 5è de la Llei de l'impost que feia referència a la disposició derogada.

TÍTOL PRIMER

Fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvis de valors

CAPÍTOL PRIMER

Principis generals

Article 1r Finalitat i àmbit d'aplicació.

1. Aquest títol estableix el règim fiscal aplicable a les operacions de fusió, escissió, aportació no dinerària de branques d'activitat i bescanvi de valors.

2. El que disposa aquest títol és aplicable, amb les condicions i els requisits que s'hi estableixen, a les operacions a què es refereix el número anterior, quan les realitzin entitats residents a Espanya, o quan hi intervinguin entitats residents en diferents països.

Article 2n Definicions.

1. Té la consideració de fusió l'operació per la qual:

a) Una o diverses entitats transmeten en bloc a una altra entitat existent, com a conseqüència i en el moment de la seva dissolució sense liquidació, els respectius patrimonis socials, mitjançant l'atribució als socis de valors representatius del capital social de l'altra entitat i, si s'escau, d'una compensació en diners que no excedeixi el 10 per 100 del valor nominal o, a falta de valor nominal, d'un valor equivalent al nominal dels valors esmentats deduït de la seva comptabilitat.

b) Dues o més entitats transmeten en bloc a una altra de nova, com a conseqüència i en el moment de la seva dissolució sense liquidació, la totalitat dels patrimonis socials, mitjançant l'atribució als socis de valors representatius del capital social de la nova entitat i, si s'escau, d'una compensació en diners que no excedeixi el 10 per 100 del valor nominal o, a falta de valor nominal, d'un valor equivalent al nominal dels valors esmentats deduït de la seva comptabilitat.

c) Una entitat transmet, com a conseqüència i en el moment de la seva dissolució sense liquidació, el conjunt del patrimoni social a l'entitat que és titular de la totalitat dels valors representatius del seu capital social.

2. Té la consideració d'escissió l'operació per la qual:

a) Una entitat divideix en dues o més parts la totalitat del seu patrimoni social i les transmet en bloc a dues o més entitats existents o noves, com a conseqüència de la dissolució sense liquidació, mitjançant l'atribució als socis, d'acord amb una norma proporcional, de valors representatius del capital social de les entitats adquirents de l'aportació i, si s'escau, d'una compensació en diners que no excedeixi el 10 per 100 del valor nominal o, a falta de valor nominal, d'un valor equivalent al nominal dels valors esmentats deduït de la seva comptabilitat.

b) Una entitat segrega una o diverses parts del seu patrimoni social que formin branques d'activitat i les transmet en bloc a una o diverses entitats de nova creació o existents, i a canvi rep valors representatius del capital

social d'aquestes últimes, que ha d'atribuir als seus socis en proporció a les seves respectives participacions, amb la reducció del capital social i les reserves en la quantia necessària, i, si s'escau, una compensació en diners en els termes de la lletra anterior.

3. Té la consideració d'aportació no dinerària de branques d'activitat l'operació per la qual una entitat aporta, sense ser dissolta, a una altra entitat la totalitat o una o més branques de la seva activitat, mitjançant el lliurament de valors representatius del capital social de l'entitat adquirent.

4. S'entén per branca d'activitat el conjunt d'elements que constitueixen una unitat econòmica autònoma. Es poden atribuir a la societat adquirent els deutes concrets per a l'organització o el funcionament dels elements que es traspassen.

5. Té la consideració de bescanvi de valors representatius del capital social l'operació per la qual una entitat adquireix una participació en el capital social d'una altra que li permet obtenir la majoria dels drets de vot que hi té, mitjançant l'atribució als socis, a canvi dels seus valors, d'altres de representatius del capital social de la primera entitat i, si s'escau, d'una compensació en diners que no excedeixi el 10 per 100 del valor nominal o, a falta de valor nominal, d'un valor equivalent al nominal dels valors esmentats deduït de la seva comptabilitat.

CAPÍTOL II

Règim de les entitats transmissores

Article 3r Incrementos i disminucions de patrimoni.

Tenen la consideració d'incrementos o disminucions de patrimoni en l'impost sobre societats les variacions de valor que es posen de manifest en l'entitat transmissora a causa de les transmissions derivades de les operacions esmentades a l'article 1r.

L'import de l'increment o la disminució de patrimoni és la diferència entre el valor real i el valor net comptable dels béns i drets transmesos, corregit, si s'escau, pels ajustos extracomptables de naturalesa fiscal.

Article 4t Règim dels increments i disminucions de patrimoni.

1. No s'han d'integrar a la base imposable de l'impost sobre societats els increments i les disminucions de patrimoni següents, encara que es mostrin en comptabilitat:

a) Els que es posin de manifest com a conseqüència de les transmissions realitzades per entitats residents en el territori espanyol de béns i drets que hi estiguin situats.

Quan l'entitat adquirent resideixi a l'estranger, només s'han d'excloure de la base imposable els increments i les disminucions de patrimoni corresponents als elements que quedin efectivament vinculats a un establiment permanent situat en el territori espanyol i que contribueixin a l'obtenció de rendes que hagin d'integrar la base imposable de l'impost sobre societats. La transferència d'aquests elements fora del territori espanyol determina la integració a la base imposable de l'establiment permanent, en l'exercici en què aquella es produeixi, de la diferència entre el valor real i el valor a què es refereix l'article 5è minorat, si s'escau, en l'import de les amortitzacions i pèrdues de valor que hagin estat fiscalment deduïbles.

Quan l'entitat adquirent resideixi en el territori espanyol, només s'han d'excloure de la base imposable els increments i les disminucions de patrimoni corresponents als elements que contribueixin a l'obtenció de rendes que hagin de tributar efectivament per l'impost sobre societats.

b) Els que es posin de manifest com a conseqüència de les transmissions realitzades per entitats residents en

el territori espanyol, d'establiments permanents situats en el territori d'estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, a favor d'entitats que hi resideixin; reves-teixin una de les formes enumerades a l'annex de la Directiva 90/434/CEE, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim fiscal comú aplicable a les fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvis d'accions, i estiguin subjectes a algun dels tributs esmentats a l'article 3r d'aquesta, i no n'estiguin exemptes.

c) Els que es posin de manifest com a conseqüència de les transmissions realitzades per entitats residents en el territori espanyol, d'establiments permanents situats en el territori d'estats que no pertanyen a la Comunitat Econòmica Europea, a favor d'entitats residents en el territori espanyol.

d) Els que es posin de manifest com a conseqüència de les transmissions realitzades per entitats no residents en el territori espanyol, d'establiments permanents que hi estiguin situats.

Quan l'entitat adquirent resideixi a l'estranger, només s'han d'excloure de la base imposable els increments i les disminucions de patrimoni corresponents als elements que quedin efectivament vinculats a un establiment permanent situat en el territori espanyol i que contribueixin a l'obtenció de rendes que hagin d'integrar la base imposable de l'impost sobre societats. La transferència d'aquests elements fora del territori espanyol determina la integració a la base imposable de l'establiment permanent, en l'exercici en què aquella es produeixi, de la diferència entre el valor real i el valor a què es refereix l'article 5è minorat, si s'escau, en l'import de les amortitzacions i pèrdues de valor que hagin estat fiscalment deduïbles.

Quan l'entitat adquirent resideixi en el territori espanyol, només s'exclouen de la base imposable els increments i les disminucions de patrimoni corresponents als elements que contribueixin a l'obtenció de rendes que hagin de tributar efectivament per l'impost sobre societats.

2. Es pot renunciar al règim que estableix el número anterior, mitjançant la integració a la base imposable dels increments i les disminucions de patrimoni a què es refereix l'article 3r. A aquest efecte, en cap cas el valor real no pot excedir el de mercat.

3. En tot cas, s'han d'integrar a la base imposable els increments i les disminucions de patrimoni derivats de vaixells o aeronaus o de béns mobles afectes a la seva explotació, que es posin de manifest a les entitats dedicades a la navegació marítima i aèria internacional quan l'entitat adquirent no sigui resident en el territori espanyol.

CAPÍTOL III

Règim de les entitats adquirentes

Article 5è. Valoració fiscal dels béns adquirits.

1. Els increments i les disminucions de patrimoni, les amortitzacions i, si s'escau, les pèrdues de valor fiscalment deduïbles, relatives als béns i drets adquirits mitjançant les transmissions derivades de les operacions enunciades a l'article 1r, s'han de calcular, a efectes fiscals, de la manera següent:

a) Quan els béns estiguin situats en el territori espanyol, sobre els mateixos valors i en les mateixes condicions que hauria aplicat l'entitat transmissora si l'operació no s'hagués portat a terme. Els valors s'han de corregir, si s'escau, en l'import dels increments i les disminucions de patrimoni que hagin tributat efectivament en ocasió d'aquella.

b) Quan els béns estiguin situats en el territori d'algun Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea

diferent d'Espanya, sobre els mateixos valors i en les mateixes condicions que hauria aplicat l'entitat transmissora si l'operació no s'hagués portat a terme. Els valors s'han de corregir, si s'escau, en l'import dels increments i les disminucions de patrimoni que hagin tributat efectivament en ocasió d'aquella. La quantia de la minoració de la quota de l'impost sobre societats resultant d'aquesta correcció no pot excedir la tributació efectiva satisfeta en l'altre Estat membre.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, quan l'entitat transmissora resideixi en el territori d'algun Estat que no sigui membre de la Comunitat Econòmica Europea s'ha de prendre el valor real d'adquisició.

c) Quan els béns estiguin situats en el territori d'algun Estat que no sigui membre de la Comunitat Econòmica Europea, s'ha de prendre el valor real d'adquisició, excepte en les transmissions que preveu l'article 4t.1.c), a les quals s'aplica la regla de l'apartat a) anterior.

2. S'entén per valor real d'adquisició el que hagin convingut les parts, amb el límit del valor de mercat.

Article 6è Valoració fiscal de les accions rebudes en contraprestació de l'aportació.

Les accions rebudes com a conseqüència d'una aportació de les que defineix l'article 2n, número 3, es valoren, a efectes fiscals, pel valor net comptable de la unitat econòmica autònoma, corregit, si s'escau, en l'import dels increments o les disminucions de patrimoni que s'hagin integrat en la base imposable de la societat transmissora en ocasió de l'operació.

CAPÍTOL IV

Règim aplicable als socis

Article 7è Incrementos i disminucions de patrimoni.

Tenen la consideració d'incrementos o disminucions de patrimoni en l'impost sobre societats o en l'impost sobre la renda de les persones físiques, segons correspongui, les variacions de valor que es posen de manifest en el patrimoni dels socis de les entitats que realitzen les operacions enunciades a l'article 1r, com a conseqüència de l'atribució de valors derivada d'aquelles.

L'import de l'increment o la disminució de patrimoni és la diferència entre el valor real dels valors rebuts i el valor dels lliurats determinat d'acord amb les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre societats, segons correspongui.

Article 8è Règim fiscal de l'atribució de valors.

1. No s'han d'integrar a la base imposable els increments i les disminucions de patrimoni que es posin de manifest amb motiu de l'atribució de valors de l'entitat adquirent als socis de l'entitat transmissora.

2. Igualment, no s'han d'integrar a la base imposable els increments i les disminucions de patrimoni que es posin de manifest amb motiu del bescanvi de valors realitzat per obtenir la majoria dels drets de vot d'una entitat, sempre que, quan la societat que adquireixi els valors sigui resident d'un Estat no pertanyent a la Comunitat Econòmica Europea, no hi gaudeixi d'un règim fiscal privilegiat per l'impost sobre societats.

3. El que disposen els números anteriors s'aplica, exclusivament, a persones físiques o jurídiques residents en estats membres de la Comunitat Econòmica Europea o en estats tercers si els valors rebuts són representatius del capital social d'una entitat resident a Espanya.

En tot cas, s'han d'integrar a la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'im-

post sobre societats els increments de patrimoni obtinguts en operacions en les quals intervinguin entitats domiciliades o establertes en els territoris que es determinin per reglament pel seu caràcter de paradisos fiscals, als efectes de la tributació de no residents, o obtinguts a través dels territoris esmentats.

4. En cas que el soci perdi la qualitat de resident en el territori espanyol, s'ha d'integrar a la base imposable de l'exercici en què es produeixi aquesta circumstància la diferència entre el valor real de les accions i el valor a què es refereix l'article 9è, corregit, si s'escau, en l'import de les pèrdues de valor que hagin estat fiscalment deduïbles.

Article 9è Valoració fiscal de les participacions rebudes.

Els valors rebuts en virtut de les atribucions a què es refereix l'article anterior es valoren, a efectes fiscals, pel valor dels lliurats, determinat d'acord amb les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre societats, segons correspongui. Aquesta valoració s'augmenta o es disminueix en l'import de la compensació complementària en diners lliurada o rebuda.

Els increments i les disminucions de patrimoni, així com, si s'escau, les pèrdues de valor fiscalment deduïbles, s'han de calcular en funció de la valoració esmentada, sigui quin sigui l'import pel qual s'hagin comptabilitzat els valors.

Article 10. Participacions en el capital de l'entitat transmissora i de l'entitat adquirent.

1. Quan l'entitat adquirent participi en el capital de l'entitat transmissora de més del 25 per 100, no s'han d'integrar a la base imposable d'aquella els increments i les disminucions de patrimoni que es posin de manifest com a conseqüència de l'anul·lació de la participació.

En aquest cas, no és aplicable a l'entitat adquirent la deducció que preveu l'article 24.2 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

2. Si l'import de la participació és inferior al que assenyala el número anterior, la seva anul·lació determina un increment o una disminució de patrimoni per l'import de la diferència entre el valor real dels béns rebuts, proporcionalment atribuïble a la participació, i el seu valor net comptable.

3. Els béns adquirits es valoren, a efectes fiscals, d'acord amb el que estableix l'article 5è.

4. Quan l'entitat transmissora participi en el capital de l'entitat adquirent, no s'han d'integrar a la base imposable d'aquella els increments i les disminucions que es posin de manifest amb motiu de la transmissió de la participació.

En aquest supòsit no es pot exercir la facultat de renúncia que estableix l'apartat 2 de l'article 4t.

CAPÍTOL V

Altres efectes fiscals

Article 11. Subrogació en els drets i les obligacions tributàries.

1. Quan les operacions esmentades a l'article 1r determinin una successió a títol universal, s'han de transmetre a l'entitat adquirent els drets i les obligacions tributàries de l'entitat transmissora que estaven pendents en el moment en què es va adoptar l'acord corresponent.

L'entitat adquirent ha d'assumir el compliment dels requisits necessaris per continuar en el gaudi de beneficis fiscals o consolidar els gaudits per l'entitat transmissora.

2. Si la successió no és a títol universal, la transmissió únicament es produeix respecte als drets i les obligacions tributàries pendents que es refereixen als béns i drets transmesos.

L'entitat adquirent ha d'assumir el compliment dels requisits necessaris per continuar en el gaudi de beneficis fiscals o consolidar els gaudits per l'entitat transmissora, en la mesura que estiguin efectivament vinculats als béns i drets transmesos.

3. En cap cas no s'entén transmès el dret a la compensació de pèrdues.

4. Les transmissions a què es refereixen els dos primers números comprenen exclusivament els drets i les obligacions nascuts a l'empara de les lleis espanyoles.

Article 12. Període impositiu.

1. Les entitats que s'extingeixin a causa de les operacions esmentades a l'article 1r conclouen el període impositiu de l'impost sobre societats el dia anterior a aquell en què s'atorguin les corresponents escriptures públiques de fusió i escissió.

2. El període impositiu també conclou en liquidar-se el compte de resultats.

3. Els resultats de les activitats realitzades per les entitats extingides s'han d'imputar a aquestes, sigui quina sigui la data a partir de la qual les seves operacions es considerin realitzades a efectes comptables per compte de l'entitat adquirent.

CAPÍTOL VI

Garanties i obligacions formals

Article 13. Pèrdues dels establiments permanents transmesos.

Quan es transmeti un establiment permanent amb motiu d'alguna de les operacions a què es refereix l'article 1r i hi sigui aplicable el règim que preveu la lletra b) del número 1 de l'article 4t, la base imposable de l'impost sobre societats de les entitats transmissores residents en el territori espanyol s'ha d'incrementar en l'import de l'excés de les pèrdues sobre els beneficis imputats per l'establiment permanent en els cinc exercicis anteriors.

Article 14. Obligacions comptables.

1. L'entitat adquirent ha d'incloure en la memòria anual la informació que s'esmenta seguidament, llevat que l'entitat transmissora hagi exercit la facultat a què es refereix l'article 4t.2, cas en què únicament s'ha de complir la que indica la lletra d):

a) Exercici en el qual l'entitat transmissora va adquirir els béns transmesos susceptibles d'amortització.

b) Últim balanç tancat per l'entitat transmissora.

c) Relació de béns adquirits que s'hagin incorporat als llibres de comptabilitat per un valor diferent d'aquell pel qual figuraven en els de l'entitat transmissora amb anterioritat a les revaloracions comptables que, si s'escau, s'haurien practicat, expressant-hi els dos valors, així com els fons d'amortització i les provisions constituïdes en els llibres de comptabilitat de les dues entitats.

d) Relació de beneficis fiscals gaudits per l'entitat transmissora, respecte als quals l'entitat ha d'assumir el compliment de determinats requisits d'acord amb el que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 11.

Als efectes del que preveu aquest número, l'entitat transmissora està obligada a comunicar aquestes dades a l'entitat adquirent.

2. Les mencions que estableix el número anterior s'han de realitzar exercici a exercici mentre els béns adquirits romanguin en l'inventari o s'hagin de complir els requisits per a la consolidació dels beneficis fiscals de què gaudeixi l'entitat transmissora.

No obstant això, l'entitat adquirent pot optar, amb referència a la segona i posteriors memòries anuals, per incloure la simple indicació que les mencions figuren a la primera memòria anual aprovada després de l'operació, que s'ha de conservar mentre hi concorri la circumstància a què es refereix el paràgraf anterior.

3. Els socis persones jurídiques han d'esmentar en la memòria anual les dades següents:

a) Valor net comptable dels valors lliurats.

b) Valor pel qual s'hagin comptabilitzat els valors rebuts.

4. L'incompliment de les obligacions que estableixen els números anteriors té la consideració d'infracció tributària simple, sancionable amb una multa de 250.000 a 5.000.000 de pessetes, per cada dada omesa, amb el límit del 10 per 100 del valor pel qual l'entitat adquirent hagi reflectit els béns i drets transmesos en la seva comptabilitat.

CAPÍTOL VII

Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana

Article 15. Règim de les transmissions.

1. No es merita l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana amb motiu de les transmissions de terrenys de naturalesa urbana derivades de les operacions enumerades a l'article 1r, si hi és aplicable el règim tributari que estableix aquest títol.

En la transmissió posterior dels terrenys s'entén que el nombre d'anys al llarg dels quals s'ha posat de manifest l'increment de valor no s'ha interromput a causa de la transmissió derivada de les operacions que preveu l'article 1r.

2. No és aplicable el que estableix l'article 9.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

CAPÍTOL VIII

Aplicació del règim fiscal

Article 16.

1. Per gaudir del règim tributari que estableix aquest títol s'ha de comunicar al Ministeri d'Economia i Hisenda, amb caràcter previ, la realització de les operacions a què es refereix l'article 1r.

2. Si, com a conseqüència de la comprovació administrativa de les operacions a què es refereix l'article 1r, es prova que aquestes es van realitzar principalment amb finalitats de frau o evasió fiscal, es perd el dret al règim tributari que estableix aquest títol i l'Administració ha de procedir a la regularització de la situació tributària dels subjectes passius, amb les sancions i els interessos de demora corresponents.

TÍTOL II

Règim fiscal aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents de la Comunitat Econòmica Europea

Article 17. Finalitat i definicions.

1. Aquest títol té per objecte regular la tributació de les distribucions de beneficis que societats residents a Espanya hagin rebut de les seves societats filials residents

en altres estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, així com de les distribucions de beneficis efectuades per societats residents a Espanya a les seves societats matrius residents en altres estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, quan hi concorrin els requisits següents:

a) Que les dues societats estiguin subjectes a algun dels tributs que graven els beneficis de les entitats jurídiques en els estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, i no n'estiguin exemptes, esmentats a l'article 2.c) de la Directiva 90/435/CEE del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents.

b) Que la distribució del benefici no sigui conseqüència de la liquidació de la societat filial.

c) Que les dues societats revesteixin alguna de les formes que preveu l'annex de la Directiva 90/435/CEE del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents.

2. Té la consideració de societat matriu l'entitat que té en el capital d'una altra societat una participació directa del 25 per 100, com a mínim. Aquesta última entitat té la consideració de societat filial.

La participació esmentada s'ha d'haver mantingut de manera ininterrompuda durant els dos anys anteriors al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi.

3. La residència s'ha de determinar d'acord amb la legislació de l'Estat membre que correspongui, sense perjudici del que estableixen els convenis per evitar la doble imposició.

Article 18. Tributació de la societat matriu i retencions.

1. La societat matriu ha d'integrar a la base imposable de l'impost sobre societats:

a) Els beneficis líquids rebuts de la societat filial a títol de soci.

b) L'impost sobre els beneficis efectivament pagat per la societat filial, en la part corresponent als beneficis distribuïts a la societat matriu.

En cas de distribució de reserves, cal atènyer-se a la designació que contingui l'acord social, i s'entenen aplicades les últimes quantitats abonades a les reserves esmentades.

c) Si s'escau, la retenció practicada dins els límits que prevegi la mateixa Directiva.

2. La societat matriu ha de deduir de la quota íntegra de l'impost sobre societats els conceptes tributaris esmentats al número anterior, amb el límit resultant d'aplicar el tipus de gravamen de l'impost a la part de base imposable determinada de conformitat amb el número anterior.

L'excés sobre el límit esmentat no té la consideració de despesa deduïble en l'impost sobre societats.

3. Els beneficis percebuts per la societat matriu no estan subjectes a retenció a compte de l'impost sobre societats.

Article 19. Tributació de la societat matriu: depreciació derivada de la distribució de beneficis.

1. La depreciació de la participació de la societat matriu derivada de la distribució dels beneficis de la societat filial no té la consideració de partida deduïble als efectes de la determinació de la base imposable de l'impost sobre societats.

2. La societat ha d'esmentar en la memòria anual les dades següents:

a) Import del benefici rebut de la societat filial.

b) Import de la depreciació de la participació derivada de la distribució de beneficis. Aquest import és el

corresponent als beneficis obtinguts per la societat filial amb anterioritat a l'adquisició de la participació.

Les dues mencions s'han de reproduir en les memòries de tots els exercicis en què es tinguin valors representatius del capital social de la societat filial, encara que l'import de la participació sigui inferior al 25 per 100.

3. L'incompliment de les obligacions que estableix el número anterior té la consideració d'infracció tributària simple, sancionable amb una multa de 250.000 a 5.000.000 de pessetes, per cada dada omesa.

4. En l'exercici o els exercicis en què es posi de manifest la depreciació de la participació derivada de la distribució de beneficis, sigui per simple anotació comptable o a través de la seva alienació o de qualsevol altra causa determinant d'una alteració en la composició del patrimoni, la societat matriu ha d'incrementar la base imposable en el seu import.

Article 20. Tributació dels beneficis distribuïts per la societat filial.

Els beneficis distribuïts per una societat filial a la seva societat matriu estan exempts de l'obligació real de contribuir i no subjectes a retenció.

Article 21. Convenis per evitar la doble imposició internacional.

Quan hi hagi disposicions establertes en convenis per evitar la doble imposició internacional subscrits per Espanya, que tinguin com a finalitat suprimir o atenuar la doble imposició sobre els beneficis, tant pel que fa a la retenció suportada per l'entitat perceptora com a l'impost suportat per l'entitat que els distribueix, les societats matrius espanyoles poden optar per acollir-s'hi o bé per aplicar el procediment que estableix l'article 18.

En tot cas hi és aplicable el que estableix l'article 19.

Article 22. Establiments permanents.

Les rendes obtingudes en el territori espanyol a través d'establiments permanents, per entitats que tinguin la residència fiscal en un altre Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea, no se sotmeten a cap tributació, per causa de la seva transferència a l'estranger.

Article 23. Reciprocitat.

1. No obstant el que preveu la lletra c), del número 1, de l'article 17, el Ministeri d'Economia i Hisenda pot declarar, a condició de reciprocitat, que el que estableix aquest títol sigui aplicable a les societats matrius i a les societats filials que revesteixin una forma jurídica diferent de les que preveu l'annex de la Directiva.

2. Tenen la consideració de beneficis rebuts, a condició de reciprocitat, els interessos que hagin estat qualificats fiscalment com a dividends en un Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea si, d'acord amb el que estableix l'article 16.9 de la Llei 61/1978, de l'impost sobre societats, hauria correspost la mateixa qualificació.

Article 24. Inaplicabilitat del règim fiscal.

1. El que estableix aquest títol no és aplicable si la majoria dels drets de vot de la societat matriu els tenen, directament o indirectament, persones físiques o jurídiques que no resideixen en estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, excepte si aquella realitza efectivament una activitat empresarial directament relacionada amb l'activitat empresarial que duu a terme la societat filial o té per objecte la direcció i gestió de la societat filial mitjançant l'organització adequada de mitjans materials i personals o prova que s'ha constituït per motius econò-

mics vàlids i no per gaudir indegudament del règim que preveu aquest títol.

2. Tampoc no és aplicable aquest títol si la societat matriu o la societat filial té la residència fiscal en un territori que, per les seves característiques, es considera, per reglament, un paradís fiscal.

TÍTOL III

Impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats

Article 25.

S'introdueixen les modificacions següents en el text refós de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 3050/1980, de 30 de desembre:

Primera: l'article 6è queda redactat en els termes següents:

«Article 6è

1. L'impost s'exigeix:

A) Per les transmissions patrimonials oneroses de béns i drets, sigui quina sigui la seva naturalesa, que estiguin situats, es puguin exercir o s'hagin de complir en el territori espanyol o en territori estranger, quan, en aquest últim supòsit, l'obligat al pagament de l'impost tingui la residència a Espanya. No s'ha d'exigir l'impost per les transmissions patrimonials de béns i drets de naturalesa immobiliària, situats en territori estranger, ni per les transmissions patrimonials de béns o drets, sigui quina sigui la seva naturalesa que, efectuades en territori estranger, hagin de tenir efecte fora del territori espanyol.

B) Per les operacions societàries realitzades per entitats en les quals es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que tinguin a Espanya la seu de direcció efectiva, entenent com a tal el lloc on estigui centralitzada de fet la gestió administrativa i la direcció dels negocis.

b) Que tinguin a Espanya el domicili social sempre que la seu de direcció efectiva no estigui situada en un Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea o, si ho està, el dit Estat no gravi l'operació societària amb un impost similar.

c) Que realitzin a Espanya operacions del seu tràfic, quan la seva seu de direcció efectiva i el seu domicili social no estiguin situats en un Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea o, si ho estan, aquests estats no gravin l'operació societària amb un impost similar.

C) Pels actes jurídics documentats que es formalitzin en territori nacional i pels que, tot i que s'hagin formalitzat a l'estranger, tinguin qualsevol efecte, jurídic o econòmic, a Espanya.

2. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici dels règims tributaris forals de Concert i Conveni econòmic vigents als territoris històrics del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra, respectivament, i del que disposin els tractats o convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern.»

Segona: la lletra B) de l'apartat 1 de l'article 7è queda redactada en els termes següents:

«B) La constitució de drets reals, préstecs, fiances, arrendaments, pensions i concessions administratives, excepte si aquestes últimes tenen per objecte la cessió del dret a utilitzar immobles o instal·lacions en ports i aeroports.

S'ha de liquidar com a constitució de drets l'ampliació posterior del seu contingut que impliqui per al titular un increment patrimonial, el qual serveix de base per a l'exigència del tribut.»

Tercera: l'apartat 5 de l'article 7è queda redactat en els termes següents:

«5. No estan subjectes al concepte de "transmissions patrimonials oneroses", que regula aquest títol, les operacions enumerades anteriorment si les realitzen empresaris o professionals en l'exercici de la seva activitat empresarial o professional i, en tot cas, si constitueixen lliuraments de béns o prestacions de serveis subjectes a l'impost sobre el valor afegit. No obstant això, estan subjectes a aquest concepte impositiu els lliuraments o arrendaments de béns immobles si gaudeixen d'exempció en l'impost sobre el valor afegit, així com els lliuraments dels immobles inclosos en la transmissió de la totalitat d'un patrimoni empresarial, si, per les circumstàncies concurrents, la transmissió d'aquest patrimoni no està subjecta a l'impost sobre el valor afegit.»

Quarta: el contingut de la lletra f) de l'article 10.2 del text refós queda redactat de la manera següent:

«f) La base imposable de les pensions s'obté capitalitzant-les a l'interès bàsic del Banc d'Espanya i prenent del capital resultant la part que, segons les regles establertes per valorar els usdefruits, correspon a l'edat del pensionista, si la pensió és vitalícia, o a la durada de la pensió si és temporal. Si l'import de la pensió no es quantifica en unitats monetàries, la base imposable s'obté capitalitzant l'import anual del salari mínim interprofessional.»

Cinquena: l'article 13 queda redactat en els termes següents:

«Article 13

1. Les concessions administratives tributen, en tot cas, com a constitució de drets, al tipus de gravamen que estableix l'article 11.b), siguin quins siguin la seva naturalesa, durada i els béns sobre els quals recaiguin.

2. S'equiparen a les concessions administratives, a efectes de l'impost, els actes i negocis, administratius, sigui quina sigui la modalitat o denominació, pels quals, com a conseqüència de l'atorgament de facultats de gestió de serveis públics o de l'atribució de l'ús privatiu o de l'aprofitament especial de béns de domini o ús públic, s'origina un desplaçament patrimonial a favor de particulars.

3. Com a norma general, per determinar la base imposable, el valor real del dret originat per a la concessió es fixa mitjançant l'aplicació de la regla o les regles que, en consideració a la naturalesa de les obligacions imposades al concessionari, hi són aplicables de les que s'indiquen a continuació:

a) Si l'Administració assenjala una quantitat total en concepte de preu o cànon que hagi de satisfer el concessionari, per l'import d'aquesta.

b) Si l'Administració assenjala un cànon, preu, participació o benefici mínim que el concessionari hagi de satisfer periòdicament i la durada de la concessió no sigui superior a un any, per la suma total de les prestacions periòdiques. Si la durada de la concessió és superior a un any, s'ha de capitalitzar al 10 per 100 la quantitat anual que satisfaci el concessionari.

Quan per a l'aplicació d'aquesta regla s'hagi de capitalitzar una quantitat anual que sigui variable com a conseqüència, exclusivament, de l'aplicació de clàusules de revisió de preus, que prenguin com a referència índexs objectius de la seva evolució, s'ha de capitalitzar la corresponent al primer any. Si la variació depèn d'altres circumstàncies, la raó matemàtica de les quals es coneix en el moment de l'atorgament de la concessió, la quantitat a

capitalitzar és la mitjana anual de les que el concessionari hagi de satisfer durant la vida de la concessió.

c) Quan el concessionari estigui obligat a revertir a l'Administració uns béns determinats, s'ha de computar el valor del fons de reversió que aquell hagi de constituir en compliment del que disposa el Reial decret 1643/1990, de 20 de desembre, o la norma que el substitueixi.

4. En els casos especials en què, per la naturalesa de la concessió, la base imposable no es pugui fixar mitjançant les regles de l'apartat anterior, s'ha de determinar ajustant-se a les regles següents:

a) Aplicant al valor dels actius fixos afectes a l'exploració, ús o aprofitament de què es tracti un percentatge del 2 per 100 per cada any de durada de la concessió, amb el mínim del 10 per 100 i sense que el màxim pugui excedir el valor dels actius.

b) A falta de la valoració anterior, s'ha de prendre la que assenyali l'Administració pública respectiva.

c) A falta de les dues regles anteriors, pel valor que hagin declarat els interessats, sense perjudici del dret de l'Administració a procedir a fer-ne la comprovació pels mitjans de l'article 52 de la Llei general tributària.»

Sisena: s'afegeix un apartat 6 a l'article 14, amb el contingut següent:

«6. Quan en les cessions de béns a canvi de pensions vitalícies o temporals la base imposable als efectes de la cessió sigui superior en més del 20 per 100 i en 2.000.000 de pessetes a la de la pensió, la liquidació a càrrec del cessionari dels béns s'ha de girar pel valor en què les dues bases coincideixin i per la diferència se li ha de practicar una altra pel concepte de donació.»

Setena: l'article 18 queda redactat en els termes següents:

«Article 18

1. Totes les transmissions empresarials de béns immobles subjectes a l'impost sobre el valor afegit, i que no n'estiguin exemptes, s'han de liquidar sense excepció pel tribut esmentat, sense perjudici del que preveu l'article 27 respecte al gravamen sobre actes jurídics documentats.

2. Si malgrat el que disposa el número anterior s'efectua l'autoliquidació per la modalitat de "transmissions patrimonials oneroses" de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, això no eximeix en cap cas els subjectes passius sotmesos a l'impost sobre el valor afegit de les seves obligacions tributàries per aquest concepte, sense perjudici del dret a la devolució dels ingressos indeguts que sigui procedent, si s'escau, segons la dita modalitat de "transmissions patrimonials oneroses".»

Vuitena: els articles 19, 20, 21, 22, 23, 24 i 25 queden redactats en els termes que figuren a continuació:

«Article 19

1. Són operacions societàries subjectes:

1r La constitució, augment i disminució de capital, fusió, escissió i dissolució de societats.

2n Les aportacions que efectuen els socis per reposar pèrdues socials.

3r El trasllat a Espanya de la seu de direcció efectiva o del domicili social d'una societat, si ni l'una ni l'altre no estan prèviament situats en un Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea, o en aquests l'entitat no ha estat gravada per un impost similar al que regula aquest títol.

2. No hi està subjecta l'ampliació de capital realitzada amb càrrec a reserves constituïdes exclusivament per una prima d'emissió d'accions.»

«Article 20

Les entitats que realitzin, a través de sucursals o establiments permanents, operacions del seu tràfic en el territori espanyol i el domicili social i la seu de direcció efectiva de les quals estiguin en països no pertanyents a la Comunitat Econòmica Europea, o, tot i que hi estiguin, no estiguin sotmeses a un gravamen anàleg al que és objecte d'aquest títol, estan obligades a tributar, pels mateixos conceptes i en les mateixes condicions que les espanyoles, per la part de capital que destinin a les operacions esmentades.»

«Article 21

Als efectes del gravamen sobre operacions societàries, tenen la consideració d'operacions de fusió i escissió les que defineixen els números 1, 2 i 3 de l'article 2n de la Llei 29/1991, d'adequació de determinats conceptes impositius a les directives i reglaments de les Comunitats Europees.»

«Article 22

Als efectes d'aquest impost, s'equiparen a societats:

1r Les persones jurídiques no societàries que persegueixen finalitats lucratives.

2n Els contractes de compte en participació.

3r La copropietat de vaixells.

4t La comunitat de béns, constituïda per actes entre vius, que realitza activitats empresarials, sense perjudici del que disposa la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

5è La mateixa comunitat constituïda o originada per actes per causa de mort, si continua en règim d'indivisió l'explotació del negoci del causant per un termini superior a tres anys. La liquidació s'ha de practicar en tot cas sense perjudici del dret a la devolució que sigui procedent si la comunitat es dissol abans que se superi aquest termini.»

«Article 23

Està obligat al pagament de l'impost a títol de contribuent i siguin quines siguin les estipulacions que les parts hi hagin establert en contra:

a) En la constitució, augment de capital, fusió, escissió, trasllat de seu de direcció o domicili social i aportacions dels socis per reposar pèrdues, la societat.

b) En la dissolució de societats i reducció de capital social, els socis, copropietaris, comuners o partícips pels béns i drets rebuts.»

«Article 24

Són subsidiàriament responsables del pagament de l'impost en la constitució, augment i reducció de capital social, fusió, escissió, aportacions dels socis per reposar pèrdues, dissolució i trasllat de la seu de direcció efectiva o del domicili social de societats, els promotors, administradors o liquidadors d'aquestes que hagin intervingut en l'acte jurídic subjecte a l'impost, sempre que s'hagin fet càrrec del capital aportat o hagin lliurat els béns.»

«Article 25

1. En la constitució i l'augment de capital de societats que limitin d'alguna manera la responsabilitat dels socis, la base imposable ha de coincidir amb l'import nominal en què aquell quedi fixat inicialment o ampliat amb addició de les primes d'emissió si s'escau exigides.

2. Quan es tracti d'operacions realitzades per societats diferents de les anteriors i en les aportacions dels socis per reposar pèrdues socials, la base imposable s'ha

de fixar en el valor net de l'aportació, i s'entén com a tal el valor real dels béns i drets aportats minorat per les càrregues i despeses deduïbles i pel valor dels deutes a càrrec de la societat amb motiu de l'aportació.

3. En els trasllats de seu de direcció efectiva o de domicili social, la base imposable ha de coincidir amb l'haver líquid que la societat la seu de direcció efectiva o domicili social de la qual es trasllada tingui el dia en què s'adopti l'acord.

4. En l'escissió i fusió de societats, la base imposable es fixa atenent la xifra de capital social del nou ens creat o l'augment de capital de la societat absorbent, amb addició, si s'escau, de les primes d'emissió.

5. En la disminució de capital i en la dissolució, la base imposable ha de coincidir amb el valor real dels béns i drets lliurats als socis, sense deducció de despeses i deutes.»

Novena: el número 11 de l'article 48.I.B) queda redactat en els termes següents:

«11. Les operacions de fusió i escissió a les quals sigui aplicable el règim especial que estableix el títol I de la Llei 29/1991, d'adequació de determinats conceptes impositius a les directives i reglaments de les Comunitats Europees.»

Desena: els articles 49, 50 i 51 queden redactats en els termes següents:

«Article 49

1. L'Administració, en tot cas, pot comprovar el valor real dels béns i drets transmesos o, si s'escau, de l'operació societària o de l'acte jurídic documentat.

2. La comprovació s'ha de portar a terme pels mitjans que estableix l'article 52 de la Llei general tributària.

Si de la comprovació resulten valors superiors als declarats pels interessats, aquests els poden impugnar en els terminis de reclamació de les liquidacions que hagin de tenir en compte els nous valors. Quan els nous valors puguin tenir repercussions tributàries per als transmissors s'han de notificar a aquests separatament perquè puguin procedir a la seva impugnació en reposició o en la via economicoadministrativa o sol·licitar-ne la correcció mitjançant una taxació pericial contradictòria i, si la reclamació o la correcció s'estimen en tot o en part, la resolució dictada també ha de beneficiar els subjectes passius de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

3. Si el valor declarat pels interessats és superior al resultant de la comprovació, aquell té la consideració de base imposable.

4. Si el valor obtingut de la comprovació és superior al que resulta de l'aplicació de la corresponent regla de l'impost sobre el patrimoni, té efecte en relació amb les liquidacions a practicar a càrrec de l'adquirent per aquest impost per l'annualitat corrent i les següents.

5. Si el valor comprovat excedeix més del 100 per 100 el que s'ha declarat, l'Administració pública té dret a adquirir per a si els béns i drets transmesos, dret que només es pot exercir dins els sis mesos següents a la data de fermesa de la liquidació de l'impost. Sempre que es faci efectiu aquest dret, s'ha de retornar l'import de l'impost pagat per la transmissió de què es tracti. L'ocupació dels béns o drets ha de ser precedida pel pagament complet del preu, integrat exclusivament pel valor declarat.»

«Article 50

1. En correcció del resultat obtingut en la comprovació de valors, els interessats poden promoure la pràctica de la taxació pericial contradictòria mitjançant una sol·licitud presentada dins el termini de la primera reclamació

que sigui procedent contra la liquidació efectuada sobre la base dels valors comprovats administrativament.

2. En el supòsit que la taxació pericial la promoguin els transmissors com a conseqüència del que disposa l'apartat 2 de l'article anterior, l'escrit de sol·licitud s'ha de presentar dins els quinze dies següents a la notificació separada dels valors resultants de la comprovació.»

«Article 51

La presentació de la sol·licitud de taxació pericial contradictòria en cas de notificació conjunta dels valors i de les liquidacions que els hagin tingut en compte determina la suspensió de l'ingrés de les liquidacions practicades i dels terminis de reclamació contra aquestes.»

Onzena: l'apartat 2 de l'article 54 queda redactat en els termes següents:

«2. La qualificació i sanció de les infraccions tributàries d'aquest impost s'han d'efectuar d'acord amb la Llei general tributària.»

Dotzena: l'apartat 1 de l'article 57 queda redactat en els termes següents:

«Article 57

1. Cap document que contingui actes o contractes subjectes a aquest impost no s'ha d'admetre ni ha de tenir efecte en cap oficina o registre públic sense que es justifiqui el pagament, exempció o no-subjecció a aquell, llevat del que preveu la legislació hipotecària. Els jutjats i tribunals han de remetre als òrgans competents per a la liquidació de l'impost una còpia autoritzada dels documents que admetin on no consti la nota que han estat presentats a liquidació.»

Tretzena: l'article 59 queda redactat en els termes següents:

«Article 59

1. El pagament dels impostos que regula aquesta Llei queda sotmès al règim general sobre terminis d'ingrés establert per als deutes tributaris.

2. El presentador del document té, pel sol fet de la presentació, el caràcter de mandatari dels obligats al pagament de l'impost i totes les notificacions que se li facin en relació amb el document que hagi presentat, així com les diligències que subscriu, tenen el mateix valor i produeixen els mateixos efectes que si s'haguessin entès amb els mateixos interessats.»

TÍTOL IV

Impost sobre el valor afegit

Article 26.

S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 30/1985, de 2 d'agost, de l'impost sobre el valor afegit:

Primer: l'apartat 1r, lletra b), de l'article 5è queda redactat de la manera següent:

«b) La transmissió de la totalitat del patrimoni empresarial del subjecte passiu o dels elements patrimonials afectes a una o diverses branques de l'activitat empresarial del transmissor en virtut de les operacions a les quals es refereix l'article 1r de la Llei 29/1991, d'adequació de determinats conceptes impositius a les directives i reglaments de les Comunitats Europees, sempre que les operacions tinguin dret al règim tributari que regula el títol primer de la dita Llei.

Als efectes del que preveu aquesta lletra, s'entén per branca d'activitat la definida al número 4 de l'article 2n de la Llei esmentada al paràgraf anterior.»

Segon: el número 3, apartat 3r, de l'article 6è, queda redactat de la manera següent:

«3r. El canvi d'afectació de béns corporals o de drets reals d'ús o gaudi sobre béns immobles d'un sector a un altre de diferenciat de la seva activitat empresarial o professional.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, es consideren sectors diferenciats de l'activitat empresarial o professional els següents:

a) Aquells en els quals les activitats econòmiques realitzades i els règims de deducció aplicables són diferents.

Es consideren activitats econòmiques diferents les que tenen assignats grups diferents en la Classificació Nacional d'Activitats Econòmiques.

A aquests efectes, no es considera diferent l'activitat accessòria a una altra que contribueix a la seva realització, amb els límits que s'estableixen per reglament.

Els règims de deducció a què es refereix aquesta lletra a) es consideren diferents si els percentatges de deducció, determinats d'acord amb el que disposa l'article 40 d'aquesta Llei, que serien aplicables en el sector o en el conjunt dels sectors econòmics diferents del principal, difereixen més de 50 punts percentuals del corresponent al sector principal esmentat.

El sector principal, amb les seves activitats accessòries a aquest i els sectors econòmics els percentatges de deducció dels quals no difereixin més de 50 punts percentuals amb el d'aquell constitueixen un sol sector diferenciat.

Els sectors econòmics diferents del principal els percentatges de deducció dels quals difereixen més de 50 punts percentuals amb el d'aquell i les activitats econòmiques dels quals també són diferents de les del sector principal constitueixen un sector diferenciat del principal.

Als efectes del que disposa aquest apartat, es considera principal el sector en el qual s'ha realitzat un volum més elevat d'operacions durant l'any natural immediatament anterior.

b) Els sectors acollits als règims especials simplificats de l'agricultura, ramaderia i pesca o del recàrrec d'equivalència.

c) Les operacions d'arrendament a què es refereix la disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.»

Tercer: l'article 11 queda redactat de la manera següent:

«Article 11. Exempcions relatives a àrees i règims duaners i fiscals.

1. N'estan exemptes, en les condicions i amb els requisits que s'estableixen per reglament, les operacions següents relacionades amb les zones franques, dipòsits francs i dipòsits duaners, si es compleix, en cada cas, el que disposa la legislació duanera i els béns a què es refereixen no s'utilitzen ni es destinen al seu consum final en les àrees esmentades:

1r Els lliuraments de béns expedits o transportats a les àrees esmentades perquè hi siguin introduïts, així com les prestacions de serveis relacionades amb aquests lliuraments.

Als efectes de l'exempció que defineix aquest apartat 1r, no es consideren utilitzats en les àrees esmentades els béns que hi són introduïts per ser incorporats als processos de transformació en curs que s'hi realitzen, a l'empara dels règims duaners de transformació en duana o de per-

feccionament actiu en el sistema de suspensió, o a l'empara del règim fiscal de perfeccionament actiu.

2n Els lliuraments dels béns que estan en les àrees esmentades i les prestacions de serveis que es refereixen als béns esmentats.

3r Les prestacions de serveis realitzades per intermediaris que actuen en nom i per compte de tercers si intervenen en les operacions descrites als apartats 1r i 2n anteriors.

2. Estan exemptes de l'impost, en les condicions i amb els requisits que s'estableixen per reglament, les operacions següents relatives als béns que, en compliment de la normativa que és aplicable en cada cas, estan a l'empara dels règims duaners de trànsit, importació temporal amb exempció total, perfeccionament actiu en el sistema de suspensió, amb exclusió de la modalitat d'exportació anticipada, transformació en duana i dipòsit duaner i dels règims fiscals d'importació temporal i de perfeccionament actiu:

1r Els lliuraments dels béns que estan a l'empara de qualsevol dels règims duaners i fiscals indicats en aquest número 2, així com les prestacions de serveis relacionades amb aquests lliuraments.

2n Les prestacions de serveis relatives als béns situats a l'empara dels règims duaners de trànsit, perfeccionament actiu en el sistema de suspensió, transformació en duana i dipòsit duaner, així com les relatives als béns que estan a l'empara del règim fiscal de perfeccionament actiu.

3r Els lliuraments de béns destinats a ser incorporats a processos de transformació en curs, realitzats en els llocs esmentats al número 1 anterior a l'empara dels règims duaners de transformació en duana o de perfeccionament actiu en el sistema de suspensió, o a l'empara del règim fiscal de perfeccionament actiu.

4t Les prestacions de serveis efectuades per intermediaris que actuen en nom i per compte de tercers si intervenen en les operacions exemptes compreses als apartats anteriors d'aquest número 2.

3. Les prestacions de serveis exemptes per aquest article no inclouen, en cap cas, les que gaudeixen d'exempció en virtut del que estableix l'article 8 d'aquesta Llei.»

Quart: l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«Article 22. Exempcions en les importacions de béns en àrees exemptes i a l'empara de determinats règims duaners i fiscals.

1. Estan exemptes de l'impost, en les condicions i amb els requisits que s'estableixen reglamentàriament, les importacions de béns que s'introdueixen en zones franques, dipòsits francs, dipòsits duaners i dipòsits temporals, si es compleix, en cada cas, el que disposa la legislació duanera i els béns a què es refereixen no s'utilitzen ni es destinen al seu consum final en les àrees esmentades.

2. Estan exemptes de l'impost, en les condicions i amb els requisits que es determinen per reglament, les importacions de béns que s'inclouen en els règims duaners de trànsit, importació temporal amb exempció total, perfeccionament actiu en el sistema de suspensió, amb exclusió de la modalitat d'exportació anticipada, perfeccionament passiu, dipòsit duaner i transformació en duana, si es compleix en cada cas el que disposa la legislació duanera reguladora d'aquests règims.

L'exempció corresponent a les importacions de béns que s'efectuen a l'empara del règim duaner de perfeccionament passiu no afecta els treballs efectuats ni els béns incorporats fora de l'àmbit d'aplicació de l'impost.

3. Estan exemptes de l'impost, en les condicions i amb els requisits que s'estableixen per reglament, les importacions de béns que s'efectuen a l'empara del règim fiscal de perfeccionament actiu i del règim fiscal de perfeccionament passiu.

Els règims fiscals de perfeccionament actiu i passiu s'autoritzen respecte dels béns que queden exclosos dels règims duaners de la mateixa denominació, amb subjecció, quant a la resta, a les mateixes normes que regulen els règims duaners esmentats.

L'exempció corresponent a les importacions de béns que s'efectuen a l'empara del règim fiscal de perfeccionament passiu no afecta els treballs efectuats o els béns incorporats fora de l'àmbit d'aplicació de l'impost.

4. Estan exemptes de l'impost, en les condicions i amb els requisits que s'estableixen per reglament, les importacions que s'efectuïn a l'empara del règim fiscal d'importació temporal amb exempció.

El règim fiscal d'importació temporal amb exempció s'autoritza respecte als béns següents:

1r Els procedents d'un Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea, que compleixin les condicions dels articles 9 i 10 del Tractat de la Comunitat Econòmica Europea i que hagin estat adquirits o importats en les condicions normals de tributació de l'Estat membre de sortida, sense que l'exportador s'hagi beneficiat de la deducció o devolució de l'impost en ocasió de l'exportació.

Si es tracta de mitjans de transport, l'exempció també està condicionada al fet que la seva importació temporal no estigui gravada efectivament amb una part dels drets de l'aranzel duaner que correspondrien a la seva importació a lliure pràctica.

2n Els importats de països tercers la importació temporal dels quals no estigui gravada efectivament amb una part dels drets de l'aranzel duaner que correspondrien a la seva importació a lliure pràctica.

3r Els béns no compresos als apartats 1r i 2n anteriors si han estat cedits a l'importador en virtut d'un arrendament que, per l'aplicació de les normes del lloc de realització de les prestacions de serveis que conté l'article 13 d'aquesta Llei, està subjecte a l'impost i no n'està exempt.

5. N'estan exemptes les prestacions de serveis relacionades directament amb les importacions de béns exemptes en virtut d'aquest article.

6. N'estan exemptes les prestacions de serveis efectuades per intermediaris, que actuen en nom i per compte de tercers, si intervenen en les operacions exemptes compreses en aquest article 22.

7. Les prestacions de serveis que aquest article 22 declara exemptes no inclouen, en cap cas, les que gaudeixen d'exempció en virtut del que estableix l'article 8 d'aquesta Llei.»

Cinquè: s'afegeix un nou número 5 a l'article 26, amb el text següent:

«5. La base imposable de les importacions a consum, efectuades per persones que no tenen la condició d'empresaris o professionals respecte a les importacions esmentades, relatives a béns procedents d'un Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea, on han estat adquirits o importats en les condicions normals de tributació i la sortida dels quals d'aquest Estat no ha originat el dret a la deducció o devolució a favor de l'exportador, és la que resulta d'aplicar aquest article 26 i l'article 25 anterior, minorada en la quantia de l'impost sobre el valor afegit incorporada al bé en el moment de la seva importació.

La quota tributària exigible és la que resulta d'aplicar, a la base imposable calculada en la forma que disposa el paràgraf anterior, el tipus impositiu vigent en el moment de la meritació i de deduir, de la quantitat obtinguda, l'im-

port de l'impost incorporat al bé en el moment de la importació.

L'impost incorporat al bé en el moment de la importació és la quota repercutida o satisfeta per l'últim lliurament o importació, efectuat a l'Estat membre de procedència, multiplicada per la relació entre el valor en duana del bé en el moment de la importació en el territori peninsular espanyol o les illes Balears i el valor del bé quan va ser objecte d'aquell lliurament o importació, exclos el mateix impost.

La quota suportada a l'Estat membre d'exportació s'acredita mitjançant la corresponent factura d'adquisició o document de liquidació davant la duana.»

Sisè: el número 4 de l'article 46 queda redactat de la manera següent:

«4. Les deduccions provisionals es regularitzen aplicant el percentatge definitiu que globalment correspon al període dels tres primers anys naturals de l'exercici de l'activitat.

Quan es tracti de béns d'inversió, s'ha d'aplicar una regularització complementària en els casos que sigui procedent, segons el que disposa l'article 43 d'aquesta Llei, pel temps que falti del període de regularització corresponent.

Per a la regularització de les deduccions a què es refereix el paràgraf precedent, es considera deducció efectuada l'any en què va tenir lloc la repercussió, segons el que disposa l'article 43, número 2, d'aquesta Llei, la que resulta del percentatge de deducció definitivament aplicable en virtut del que estableix el paràgraf primer d'aquest número 4.»

Setè: s'afegeix un nou número 3 a l'article 48, amb el text següent:

«3. En els supòsits a què es refereixen aquest article i el següent, l'Administració està obligada a practicar liquidació provisional dins els sis mesos següents al final del termini previst per a la presentació de la declaració liquidació en què se sol·licita la devolució de l'impost.

Quan de la liquidació provisional resulti una quantitat a retornar, l'Administració ha de procedir, en el termini de trenta dies, a la seva devolució d'ofici.

Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini previst anteriorment, l'Administració ha de procedir a retornar d'ofici, en el termini de trenta dies, l'import total de la quantitat sol·licitada.

Transcorregut el termini legal per efectuar la devolució sense que aquesta hagi tingut lloc, el subjecte passiu pot sol·licitar per escrit que se li abonin interessos de demora, en la forma que disposa l'article 45 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

S'han de determinar per reglament el procediment i la forma de pagament per a la realització de la devolució d'ofici a què es refereix aquest apartat.»

Vuitè: es modifiquen els números 2 i 3 i es creen dos nous números 4 i 5 a l'article 49, amb la redacció següent:

«2. En les mateixes condicions i amb els mateixos límits quantitatius que els que preveu el número 1 anterior, els subjectes passius també tenen dret a la devolució del saldo a favor seu que hi hagi al final de cada període de liquidació respecte a les operacions següents:

1r Les prestacions de serveis exemptes de l'impost en virtut del que disposen els articles 9 i 21, número 7 d'aquesta Llei.

2n Els lliuraments de béns i prestacions de serveis exemptes de l'impost en aplicació del que estableix l'article 10 d'aquesta Llei.

3. Quan les operacions descrites als números 1 i 2 anteriors originin pagaments anticipats determinants de

la meritació d'impost, es poden acollir igualment al dret a la devolució que regula aquest article, com exportacions, enviaments, lliuraments o serveis efectivament realitzats durant l'any natural corresponent.

4. Als efectes del que disposa aquest article, s'entén per import de les exportacions, enviaments, lliuraments i prestacions de serveis a què es refereixen els números 1 i 2 precedents la suma total de les contraprestacions corresponents, inclosos els pagaments anticipats o, si no n'hi ha, dels valors en l'interior, dels béns exportats, enviats o lliurats i dels serveis prestats.

5. S'ha de determinar per reglament el procediment per a l'exercici del dret que estableix aquest article.»

Novè: l'article 52 queda redactat en els termes següents:

«Article 52. Règim simplificat.

1. El règim simplificat s'ha d'aplicar als subjectes passius persones físiques i a les entitats en règim d'atribució de rendes en l'impost sobre la renda de les persones físiques, que reuneixin les circumstàncies que prevegin les normes que el regulin, llevat que hi renunciïn en els termes que s'estableixin per reglament.

L'àmbit d'aplicació del règim simplificat s'ha de determinar per reglament en funció del volum d'operacions dels subjectes passius, excepte respecte d'aquelles de les seves activitats a les quals sigui aplicable la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques, cas en què cal atènyer-se al que disposin les ordres ministerials a què es refereix el número 2 de l'article següent.

2. El règim simplificat s'aplica als sectors econòmics i a les activitats empresarials que estableix el Reglament de l'impost.

3. No poden tributar pel règim simplificat per cap de les seves activitats econòmiques els subjectes passius als quals sigui aplicable el mètode d'estimació objectiva per signes, índexs o mòduls de l'impost sobre la renda de les persones físiques i que hi renunciïn.»

Desè: l'article 53 queda redactat de la manera següent:

«Article 53. Contingut del règim simplificat.

1. Per a l'aplicació del règim especial que regula aquest capítol s'ha de determinar, mitjançant índexs o mòduls, l'import de les quotes de l'impost sobre el valor afegit i, si s'escau, del recàrrec d'equivalència que ha d'ingressar el subjecte passiu durant cadascun dels anys naturals en què aquest règim especial sigui aplicable.

2. Els índexs o mòduls a què es refereix el número anterior, així com les instruccions per al seu còmput, els ha d'establir, per a cada sector econòmic o per a cada activitat empresarial, el ministre d'Economia i Hisenda.

3. En l'estimació indirecta de l'impost sobre el valor afegit s'han de tenir en compte, preferentment, els índexs o mòduls establerts per al règim simplificat, quan es tracti de subjectes passius que hagin renunciat a aquest últim règim.

4. Els subjectes passius que hagin incorregut en omissió o falsejament dels índexs o mòduls a què es refereix el número 2 anterior estan obligats a pagar les quotes tributàries totals que resultin de l'aplicació del règim simplificat amb les sancions i els interessos de demora que siguin procedents.

5. Queden excloses del règim simplificat les operacions següents:

1r Les importacions de béns.

2n Els lliuraments de béns immobles, vaixells i actius fixos immaterials.

L'impost sobre el valor afegit, satisfet o suportat en l'adquisició o importació dels béns compresos a l'apartat 2n anterior, és deduïble de conformitat amb el que preveu el títol quart d'aquesta Llei.

6. S'ha de regular per reglament aquest règim simplificat i determinar les obligacions formals i registrals que han de complir els subjectes passius que s'hi acullin.»

Onzè: l'apartat 1 de l'article 54 queda redactat de la manera següent:

«1. Als efectes del que disposa l'article 52 d'aquesta Llei es considera volum d'operacions l'import total, exclosos l'impost sobre el valor afegit i el recàrrec d'equivalència, dels lliuraments de béns i prestacions de serveis, inclosos els exempts, la meritació dels quals s'hagi produït durant l'any natural corresponent, que hagi efectuat el subjecte passiu en les seves activitats empresarials i professionals a les quals no sigui aplicable el mètode d'estimació objectiva singular per signes, índexs o mòduls de l'impost sobre la renda de les persones físiques.»

Dotzè: l'apartat 1 de l'article 64 queda redactat de la manera següent:

«1. El règim especial del recàrrec d'equivalència s'aplica als comerciants detallistes que són persones físiques o entitats en règim d'atribució de rendes en l'impost sobre la renda de les persones físiques, que duen a terme la seva activitat en els sectors econòmics i compleixen els requisits que es determinen per reglament.»

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—El règim tributari que estableix el títol primer d'aquesta Llei també és aplicable a les transmissions d'unitats econòmiques autònomes en què intervinguin subjectes passius de l'impost sobre societats que no tinguin forma jurídica de societat mercantil, sempre que produeixin resultats equivalents als derivats de les operacions esmentades a l'article 1r.

Segona.—També són aplicables les disposicions que estableix el títol primer d'aquesta Llei a les aportacions a societats d'unitats econòmiques autònomes realitzades per empresaris individuals, sempre que portin la seva comptabilitat d'acord amb el que disposa el Codi de comerç.

Tercera.—El que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici dels règims tributaris forals de Concert i Conveni econòmic en vigor, respectivament, als territoris històrics del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra.

Quarta.—A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden exemptes en la modalitat d'«operacions societàries» de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats les operacions de constitució i augment de capital de societats anònimes laborables, societats d'inversió mobiliària de capital fix i societats i fons de capital de risc, sempre que hi concorren les condicions i els requisits que estableix la seva normativa reguladora per a l'aplicació de bonificacions en la quota meritada o en la base imposable.

Cinquena.—L'apartat 3 de l'article 18 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, queda redactat en els termes següents:

«3. Si el nou valor així obtingut és superior al que resulti de l'aplicació de la corresponent regla de l'impost sobre el patrimoni, té efecte en relació amb les liquidacions a practicar a càrrec de l'adquirent pel dit impost per l'anualitat corrent i les següents.»

Sisena.—L'apartat 1 de l'article 19 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, queda redactat en els termes següents:

«Article 19. Dret d'adquisició per part de l'Administració.

1. L'Administració pública té dret a adquirir per a si qualsevol dels béns i drets que hagin estat transmesos, si el seu valor comprovat excedeix més del 100 per 100 el declarat. Aquest dret només es pot exercir dins els sis mesos següents a la data de fermesa de la liquidació de l'impost.»

Setena.—A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i fins que, per la implantació del procediment d'autoliquidació com a sistema únic i obligatori en la gestió de l'impost sobre successions i donacions, hi sigui aplicable el règim sancionador de la Llei general tributària, la presentació de documents o autoliquidacions fora dels terminis establerts, sense que hi hagi cap requeriment previ de l'Administració, dona lloc a l'aplicació d'un recàrrec únic del 50 per 100 sobre la quota ingressada o liquidada per l'Administració, amb exclusió de l'interès de demora i de les sancions que puguin ser exigibles per la presentació extemporània. No obstant això, el recàrrec és del 10 per 100 si la presentació té lloc dins els tres mesos següents al final del termini establert per a la presentació del document.

Si hi ha requeriment de l'Administració, el recàrrec és del 100 per 100.

Vuitena.—1. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la titularitat de la competència per a la gestió i liquidació de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats correspon a les delegacions i administracions d'Hisenda i, si s'escau, a les oficines amb funcions anàlogues de les comunitats autònomes que tinguin cedida la gestió del tribut.

2. Les comunitats autònomes que s'hagin fet càrrec per delegació de l'Estat de la gestió i liquidació de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats poden encomanar, dins el marc de les seves atribucions, a les oficines de districte hipotecari, a càrrec de registradors de la propietat, funcions de gestió i liquidació d'aquest impost.

Novena.—El Govern ha d'elaborar i aprovar en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei un nou text refós de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.—Es regeixen pel que estableixen la Llei 76/1980, de 26 de desembre, sobre règim fiscal de les fusions d'empreses, i la seva normativa de desplegament, les operacions de fusió i escissió acordades abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, si reuneixen els requisits necessaris i ho sol·liciten els interessats abans que hagin transcorregut sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

No obstant això, els interessats poden optar pel règim que estableix aquesta Llei, amb comunicació prèvia a la Comissió Informadora sobre Fusions d'Empreses.

Segona.—Mentre el Ministeri d'Economia i Hisenda no disposi una altra cosa, les administracions d'Hisenda han de limitar la seva actuació en la gestió i liquidació de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats a l'admissió de documents i declaracions tributàries, que han de remetre a la delegació d'Hisenda de la qual depenguin per a la seva tramitació ulterior.

Tercera.—Les oficines liquidadores de districte hipotecari, a càrrec de registradors de la propietat, han de liquidar, en l'àmbit de les seves competències, els documents o les declaracions de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats que s'hi presentin fins al dia anterior al d'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Els documents o les declaracions referents a aquest impost que s'hagin de presentar amb posterioritat s'han de presentar a les oficines a què es refereix el número 1

de la disposició adicional vuitena, sense perjudici del que disposa el número 2 de la mateixa disposició.

Quarta.—Fins al 31 de desembre de 1992 estan exemptes de l'impost sobre el valor afegit les importacions temporals de vaixells amb exempció parcial de drets aranzelaris.

Cinquena.—1. Les ordres ministerials corresponents a 1992, a què es refereix el número 2 de l'article 53 de la Llei 30/1985, de 2 d'agost, de l'impost sobre el valor afegit, les pot aprovar el ministre d'Economia i Hisenda i es poden publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» fins al 29 de febrer del dit any.

2. Els subjectes passius de l'impost sobre el valor afegit que hagin optat pel règim simplificat i hi vulguin renunciar per a 1992, disposen de termini fins al 31 de març del dit any per exercir la renúncia, que s'ha de fer d'acord amb el que preveu el Reial decret 1041/1990, de 27 de juliol, pel qual es regulen les declaracions censals que han de presentar a efectes fiscals els empresaris, els professionals i altres obligats tributaris.

Els subjectes passius que iniciïn l'activitat l'any 1992, abans del dia 1 d'abril, poden renunciar al règim simplificat durant el mateix termini assenyalat al paràgraf anterior.

Els subjectes passius que no hagin optat pel règim simplificat per a 1991 no estan obligats a renunciar-hi expressament per a l'any 1992 i següents i tributen en règim general fins que no manifestin expressament la revocació de la seva renúncia.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, els subjectes passius als quals sigui aplicable la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques, estan obligats, en cas de renúncia al règim simplificat, a efectuar-la expressament en els termes i terminis que preveu el paràgraf primer d'aquest apartat.»

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que aquesta preveu i, en particular, les següents:

- Llei 76/1980, de 26 de desembre, sobre règim fiscal de les fusions d'empreses, i la seva normativa de desplegament, sense perjudici del que preveu la disposició transitòria primera d'aquesta Llei.
- Disposició adicional vint-i-unena de la Llei 21/1986, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1987.
- Article 106.3 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, d'hisendes locals.
- Article 33.6 de la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives.
- Disposició transitòria sisena de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—El Govern ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Segona.—Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 1992.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 16 de desembre de 1991.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ